

РЕШЕНИЕ

№ 5830

гр. София, 12.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **13045** по описа за **2025** година докладвано от съдия Жана Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 385515/25.11.2025г. от Председателя на комисията за защита на потребителите, чрез процесуален представител юрисконсулт в КЗП - Х. Г. против Решение №3896 от 28.10.2025г по АНД № 20251110213768. по описа на Софийски районен съд НО, 116 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 007882 от 14.08.2025г. издадено от председателя на КЗП, с което на „СИТИ КЕШ“ ООД, с ЕИК[ЕИК] за извършено нарушение на чл.68в, вр. чл.68г, ал.4, вр.чл.68д, ал.1, пр.1 от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. по чл. 210а от ЗЗП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при съществено нарушение на материалния закон. Изложени са доводи, че в съдебното решение е налице противоречие в мотивите на съда, като същия не е взел под внимание законовата цел в съдържанието на НП и неправилно е възприел, че не се установява задължение на „СИТИ КЕШ“ ООД, да включи в Годишния процент на разходите (ГПР) и евентуални неустойки в случай, че потребителят- кредитополучател не осигури поръчител или банкова гаранция в предвидения срок. Навежда твърдения, че посочването на ГПР, който не отразява точно всички тези разходи, лишава потребителя от възможността да определи обхвата на своето задължение по същия договор. Позовава се на практика на СЕС решение от 21.03.2024г. по дело С-714/22. Касаторът моли съда да постанови решение, с което да бъде отменен

обжалвания съдебен акт на СРС и да потвърди наказателното постановление. В съдебно заседание се представлява от гл. юрк. М., който поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „СИТИ КЕШ“ ООД с ЕИК[ЕИК] не представя становище по жалбата, не изпраща представител в съдебното заседание на касационната инстанция.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА прокурор Стоян Димитров дава заключение, че жалбата е основателна, като споделя доводите изложени от касатора.

Административен Съд С.-град, XV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С Решение № 3896 от 28.10.2025 г., постановено по административнонаказателно дело № 20251110213768/2025 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 116-ти състав е отменил Наказателно постановление (НП) № 007882/14.08.2025 г. издадено от председателя на Комисията за защита на потребителите (КЗП), с което на " СИТИ КЕШ " ООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от Н. П. П. на основание чл. 210а от Закона за защита на потребителите, за извършено нарушение на чл.68в, вр. чл.68г, ал.4, вр. 68д, ал.1, пр.1 от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 2000лв.

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивно решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Фактическа обстановка установена по делото, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е следната:

На 07.04.2025г. била направена проверка на предоставените от „Сити Кеш" ООД документи към потребителска жалба с вх. № С-03-515/20.01.2025г. , от проверяващ - Е. Г. Г. – главен инспектор в Област П. – Комисия за защита на потребителите. С писмо вх. № С-03-515/07.04.2025г. , „СИТИ КЕШ“ ООД предоставил за проверка Договор за потребителски кредит № 1117303/27.07.2024 г..

На 27.07.2024 г. в [населено място], кредиторът „Сити Кеш" ООД предоставил по договор №1117303/27.07.2024 г. на потребителя кредит в размер на 700 лв., срещу следните условия: да го върне в срок на 23 седмични вноски с обща сума за плащане - 794.03 лв. при обезпечение на кредита и с обща сума за плащане - 1196.00 лв. - при необезпечен кредит. Кредитът бил отпуснат като необезпечен, тъй като в момента на отпускането същия е бил без представено обезпечение, като в чл. 5 от договора е посочено, че страните се споразумяват, че договорът за кредит ще бъде обезпечен с поне едно от посочените обезпечения: - безусловна банкова гаранция описана в чл.5 ал.1 , т.1 от Договора или поръчителство на едно или две физически лица, за които са определени условията на които лицата - поръчители трябва да отговарят на условията посочени в чл. 5, ал.1, т.2.1 до т. 2.6 от същия договор за кредит. В чл.5 ал.2 от договора за потребителски кредит № 1117303/27.07.2024 г. и посочено, че кредитополучателят следва да представи посоченото в ал.1 обезпечение в 3 дневен срок от сключването на договора. За неизпълнение на задължението за представяне на договореното обезпечение в срок или когато представеното обезпечение на отговаря на условията - предвидени в договора, е уговорена неустойка в размер на 401,97лв. Съгласно чл. 11 от договора.

Проверката констатира, че „Сити Кеш“ ООД уврежда икономическите интереси на потребителите и упражнява нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, предложение 1 (предоставя невярна информация) от Закона за защита на потребителите, а именно дружеството отпуска на потребителя кредит по договор за кредит с невярна информация за стойността на годишния процент на разходите (ГПР) . Проверяващият орган приел, че посоченият от "Сити Кеш" ООД ГПР в размер на 63.78% е невярна информация, тъй като същият се отнася за обезпечен кредит с обща сума за плащане - 794.03 лв., но в него не е отчетена евентуално дължимата неустойка.

За така констатираното нарушение бил издаден от главен инспектор Г. АУАН с №007882 от 06.06.2025г..

Въз основа на АУАН с №007882 от 06.06.2025г..председателят на КЗП издал наказателно постановление (НП) № 007882/14.08.2025г. .

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че са налице съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на НП. Като е разгледал спора по същество и след обстойна преценка на доказателствата приобщени по делото е приел за безспорно установено, че в случая посочените за нарушени разпоредби, по посочения в НП начин не са нарушени, доколкото не се установява задължение на жалбоподателя да включи предвидената в договора неустойка в ГПР. С тези съображения е стигнал до извода, че НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно- чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро ЗАНН, вр. чл. 218, ал. 2 АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, дължимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

По същество в касационната жалба не са релевирани конкретни пороци на решението, а е изразено несъгласие с изводите на съда. Доводите на касатора за противоречие на обжалваното решение с материалния закон и за необоснованост са свързани с преценката на съда за наличие на елементите на фактическия състав на нелоялната търговска практика.

Изводите на въззивния състав се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция.

Отговорността на „СИТИ КЕШ“ ООД е ангажирана за нарушение на чл. 68в от ЗПП, вр. чл. 68 г, ал. 4, вр. с чл. 68д, ал. 1 ЗПП. С първата разпоредба законодателят въвежда забрана за извършване на нелоялните търговски практики. Втората разпоредба предвижда, че са нелоялни и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д -68к.

„СИТИ КЕШ“ ООД е търговец по смисъла на § 13, т. 2 от ДР на ЗЗП, който предоставя услуги по смисъла на § 13, т. 14 от ДР на ЗЗП.

Съгласно § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП "търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. С оглед защита на потребителите от нелоялни търговски практики и от техните вредни последици, разпоредбата на чл. 68в от ЗЗП забранява императивно използването на такава. Видно от чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП, нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к от ЗЗП.

Легалната дефиниция на заблуждаваща търговска практика е дадена в разпоредбата на чл. 68д, ал.

1 от ЗЗП., съгласно която търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някои от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика.

Общите разходи по договор за потребителски кредит, представляват информация, която определя цената на услугата, като предоставянето на тази информация, може да бъде определена като действия от страна на търговеца насочени към потребител, които са пряко свързани с насърчаването на предоставянето на услуга и като такива представляват търговска практика.

В конкретния случай от доказателствата по делото е установено, че кредиторът "Сити Кеш" ООД е предоставил по договор №1117303/27.07.2024 г. потребителски кредит в размер на 700 лв., срещу задължението същият да бъде върнат на 23 седмични вноски с обща сума за плащане - 794.03 лв. при представяне на обезпечение на кредита посочено в договора и с обща сума за плащане - 1196.00 лв. - при необезпечен кредит. По така отпуснатия кредит кредиторът е обявил годишен процент на разходите (ГПР) по заема в размер на 63,78%, включващ разходите за лихва, без да са включени в ГПР разходите за неустойка, които биха възникнали за кредитополучателя в случай, че същия не представи договореното обезпечение в договора.

В Закона за потребителския кредит (ЗПК) са уредени изискванията към договора за потребителски кредит. В чл. 19, ал. 1 от него е предвидено, че Годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т.ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. В алинея 2 на същия член от закона е посочена формулата за изчисляване на ГПР, като е конкретизирано, че тя е съгласно приложение №1 от ЗПК.

Параграф § 1, т. 1 от ДР на ЗПК дава легална дефиниция на понятието "общ разход по кредита за потребителя", като такива разходи законодателят е предвидил: всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, и по-специално застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита, или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия.

Релевантни в случая са и дефиницията по § 1, т. 2 и т. 3 от ДР от ЗПК, съгласно които: т. 2. "Обща сума, дължима от потребителя" е сборът от общия размер на кредита и общите разходи по кредита за потребителя", а т. 3. "Общ размер на кредита" е максималният размер (лимит) или общата сума, предоставяна по договора за кредит.

В чл. 3, б. "ж" от Директива 2008/48/ЕО е регламентирано, че "общи разходи по кредита за потребителя" означава всички разходи, включително лихва, комисиони, такси и всякакви други видове разходи, които потребителят следва да заплати във връзка с договора за кредит и които са известни на кредитора, с изключение на нотариалните разходи; разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, по-специално застрахователни премии, също се включват, ако в допълнение към това сключването на договор за услугата е задължително условие за получаване на кредита или получаването му при предлаганите условия. Транспонирането на чл. 3, б. "ж" от Директива 2008/48/ЕО е намерило точно отражение в § 1, т. 1 от ДР на ЗПК, като няма

различия в дадените определения, като и в двете норми се съдържат следните хипотези в условията на алтернативност: 1. "всякакви разходи, свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати" и 2. "разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, ако е задължително условие за получаване на кредита или получаването му при предлаганите условия".

Чл. 19, ал. 3 ЗПК изрично и изчерпателно установява кои разходи не се включват при изчисляване на ГПР, като според т. 1 това са разходите, които потребителят заплаща при неизпълнение на задълженията по договора за потребителския кредит.

Съгласно чл.92 от ЗЗД неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват.

Неустойката по своята същност има основната функция да даде обезщетение на вредите, които кредиторът или финансовата институция търпи поради това, че не е изпълнено задължение по договора, каквото в настоящия случай е непредставянето на обезпечение. Неустойката от друга страна е санкция, поради което страната, която я дължи трябва да е предварително уведомена за цената, която следва да заплати при неизпълнението, за което е уговорена неустойката. В конкретния случай, неустойката не е уговорена за забава на плащането, а е предвидена за неизпълнение на споразумение за представяне на обезпечение на потребителския кредит. Размерът ѝ е коректно посочен в договора за потребителски кредит, както и начинът за нейното изплащане, в случай че за същата възникне основание за начисляване. От гореизложеното се обосновава извода, че неустойката за неизпълнение на задълженията по договора за потребителския кредит не се включва в изчисляването на Годишния процент на разходите (ГПР), тъй като тя не е задължителен разход по усвояването на кредита, а последваща санкция от неизпълнение на поето задължение по договора за кредит, която има евентуален характер и зависи от поведението на кредитополучателя, след получаване на кредита.

Настоящият съдебен състав вземайки в предвид изложеното счита, че районният съд правилно и законосъобразно е достигнал до посочения извод като е отменил НП № 007882/14.08.2025г., поради което обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3896 от 28.10.2025г, постановено по АНД № 20251110213768 по описа на Софийски районен съд НО, 116 състав.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ДАТЕЛ:

Е:

ПРЕДСЕ

ЧЛЕНОВ